

A NÉT ESEMÉNYEI

„AZ ANTIKOMINTERN 1936. évben az esztendőre bírti szerződésének újabb öt évre való meghosszabbítása és az újabb csatlakozások által kiegészülendő a világ-érdékelődés központjában. A Berlinbe összehívott értekezleten Magyarország Bárdossy László miniszterelnök és külügyminiszter által volt részt. Az ünnepélyes aktus során Bárdossy László magyar miniszterelnök beszédét mondott, a megemlékezést arról, hogy az egész világon Magyarország volt az első nemzet, amely felvette a harcot a bolsevizmus veszedelmével. Ugyancsak Magyarország volt az első állam, amelyik csatlakozott a német kezdeményezésre megalkotott Antikominternhez. Magyarország azonban nemcsak gazdasági és politikailag, hanem katonailag is harcot hirdetett a bolsevizmus veszélyei szemben. Amidőn a Kormányzó Új kladta a parancsot a magyar hadseregnek, az egész nemzet érezte, hogy az Új Rend megalapításának döntő harcából nem bányozhatik a magyar katona sem.

AFRIKÁBAN új csata vette kezdetét. A Szahara sivataga által oly gyakran és oly erélyes kőváltól el frontot az angol hadvezérség képelel volt az európai földrajzban felépített, hogy azonban a Vörös Csárna is elég tévessek, Afrikában, ahol aránylag kis számú erővel és hadi eszközökkel, próbálkott a brit országnal harcolni. A kezdeti csatározások nem sikerre, illetve sikerre utaló jelensége a hét végére már csak módjával jelentek ki, mert az angol jelentések most már „súlyos helyzetéről”, „erős csatákról” beszéltek. Bár illetékes német helyen nem egy alkalommal rámutattak arra, hogy az afrikai hadművelet eredményei nem befolyásolhatják a végző döntést, mégis meg kell állapítani, hogy a német és orosz csapatok ellenállomása valószínűleg hátrább fogja vetni az angol csapatokat, mint ahogyan a nagy tehermentesítő támaszpontok megindultak. Az angol „offenzívára” jellemző, hogy a német és orosz csapatok ellátásáról, valamint több mint ötszáz harcosát, Aligba hízeltek el, hogy ez volna az a bizonyos tehermentesítő állomány, amelyért Szahara könyörgött.

AZ AMERIKAI ország és morálmentességnek voltak az elmúlt héten tanai. Az USA kormányt megállapodást kötött Hollandia ellenében kormányával, amely szerint a délnyugati Holland-Guayana amerikai csapatok szállják meg. Az amerikai feltevésekre nem ismer határokat. Ország és Irland után most Holland-Guayana került a sor. A Dél-afrikai törzsi ügyekről minden alkalommal kiderül, hogy világuralmi ábrándjait kizárólag végsőre a célhoz. Emellett azonban Roosevelt minden nyilatkozásában erősen kihangsúlyozza, hogy az európai háború nemcsak a katonai, hanem a gazdasági és a kulturális életet is érinti. Roosevelt a saját eszékedési és a Német Birodalom eszékedési lemezt. Úgy látszik Roosevelt az amerikai Monroe elveket a magyarországi felől, s az eredeti elv helyett — amerika az amerikaiaké — így fogalmazza azt meg „Amerika az Egyesült Államoké”!

VITÉZ CSIKÓS JENŐ:
„A MÁSÍK FRONT”
 (A szaharai harc módszerei és fegyverek.)
 című könyve
 propaganda kiadásban (96 oldal) — 80 P-s
 fűzve, könyvtárakban (112 oldal) 280 P-s
 árban kapható a

TURUL
 könyv- és személynévtárban, Cellődmölki.

elrettent és erkölcsien megnevelésére figyelmeztető példaként helyett inkább ismeretterjesztő megértéssel vendörgővárosok, azok alatt folytatott életünk, azok alatt szerzett rokoni kapcsolataink. Ezeket jellemel, nemzeti és családi eszményeinket, személynéket. Azokban talán mégis csak több erkölcsi- és lelkiismereti vonásokat és tulajdonságokat találunk, mint a zsidó példaként. A mai oktatási rendszer mellett megismerjük alaposan a zsidó történelmet, de ismeretlen marad gyermekeink előtt a magyar ésszult,

a magyar jellem, a magyar szellem, a magyar erkölcs. Már pedig ezek nélkül hogyan akarunk személynéket, jelleméket és erkölcséket erős magyar nemzeti? A új nemzedékeknek meg kell ismerődni végre mind ezekkel, mert amelyek ember nem ismeri saját családját, legközelebbi rokonságot, saját értékeit és helyét a világban, az öntudatlanul, talajjalatlanul mozog, magabiztalan, félregez emberré lesz. A magyarországi pedig nem lehet ilyen, nem nevelőjük tehát lovabba is ilyen személynéket gyermekeinket!

Rendezés Nyugaton és Távolveleten

Elfoglalt területeknek Európa gazdasági vérkeringésébe való bekapcsolására az elmúlt napokban jelentős intézkedések történtek. Hatalmas területekről van szó, melyeken a lakosság tíz milliót ének, ezeknek munkája és földterületek természeténél kincseinek kiaknázási lehetőségei oly hatalmas arányúak, hogy sorukról már most a háború közepette intézkedni előrendő kötelesség.

Elsősorban Újrajáráról van szó, de intézkedések történtek a volt lengyelországi terület sorsáról és a balti államokról is. Az ország szervezeti munkálatok vezetésére Hitler verér és kancellár egy hírlapíró, Rosenberg Alfréd, a V. újságíró Bismarckhoz fűzőkészséggel rendelkező miniszter ranggal. Működési területe csaknem kétféle millió négyzetkilométerre terjed ki, melyen közel kilencven millió ember él. Jórészt olyanok, akik 24 év előtt kikapcsolódtak az európai kultúrközösségtől és életvitőlük a legalacsonyabbra süllyedtek.

Rosenberg Alfréd munkája ezeknek az embereknek az európai közösségekbe való visszavezetésével kezdődik és ezzel egyidejűleg a háború folytán elpusztult részek helyreállításával is kell foglalkozni. Városok, községek, falvak beveznek itt romokban, behátráltatva területük nélkülözök a gazdasági művelés. Legelőször is az elpusztult helységeket újjáépítesék kell megkezdeni. A szakemberek létszára lesz szükség és még csak fél szem becsléselő megismerésű ábrándozás, hogy hátréltok birtokosok a lakosságán. A mezőgazdasági gépek létszere indának majd ének Kelet felé a szükséges velőmög megismeréssel. Ezeket képzeti mezőgazdák kísértek, akiknek művelésük mellett megindul majd a mezőgazdasági termelés. A városok megpöröglet gyárüzemmel helyreállítják és bekapcsolják az ipari termelésbe. Szakszerű irányítás mellett ezeknek a területeknek mezőgazdasági és ipari termelési eszmék, hogy fedezni a lakosság szükségleteit, de számos ekkbéli felesleget is tud termelni Európa többi népei számára.

A keleti létező rendezéselő függetlenlő intézkedések történelmek a nyugat felé történő

alkálították megvalósítására is. Szysz-Isogurt Hollandia birodalmi bíróság legutóbbi beszédében vázolta, hogy a Német Birodalom szorosabb kapcsolatot kíván teremteni Hollandiával, Dániával és Norvégiával, míg Belgium helyre több önállóságát tartalmaz. Itt tehát a német eredetű fajak törőrtésé létező célnak. Megemlítték a birodalmi bíróság beszédében, hogy az új Európában a függetlenség fogalma más értelmű kap, mint amilyenem ma bír. Az önállóság fogalma oly formában is elképzelhető, hogy minden nép személné és kultúráján téren tejezi ki a maga nemzetséget. Er a kijelentés talán egy lépés előre azaz az úton, mely Európá nemélt igyekszik közel hozni egymáshoz, esetleg — mint erre korábbi jeleltések utalnak — az Európai Egyesült Államok formájában. Működéséből az látszik, hogy a tempelvitámatk nem várják meg sem az orosz hadjárat végét, sem az angolokkal való lezárómál, hanem nyugat felé Európa keleti részén, mint a huzalnyi területélen az új Európá felépítésé.

Távolveleten Japán a maga gazdasági térségének rendezésére irányuló erőfeszítésében nincs annyira birtokos belől, mint Európában szövetségés társ a Német Birodalom. Az Egyesült Államok, de különösen Anglia örökölki feltétlenül minden Japán által tett lépés feléit és ahol csak teheti, ha nem is közvetlő, de az angol külpolitika lelegezesége szerint a háttérből irányítja a dolgok menetét, igyekszik gáncolni vetni. Japán azonban nem félelmit meg a lenyegelésnek, kormányt és mögötte az egész Japán nép sziklaszilárdan elhatározta, hogy áliberőgőden fontos kérdélt most a nyugaton folyó háborúval egyidejűleg rendezési eszmék érdekében lesz szükség esetén a legveszesebbemő áldozata is.

Japán nem kívánja a háború, csak abban az esetben támaszkodik majd fegyverének erejére, ha más megoldást nem talál. Jelenleg a japán kormány rendkívül követelt küldött Washingtonba Kuruzsu személynében, aki igyekszik fog Japán állás-pontját elfogadtatni.

Érmelegítő!

Most már „lithon” is benne vagyunk abban az időben, mikor a költő szavai szerint „boldogságunkat” a barátságos, meleg szobában kereszük. Illetve véltük megtalálni. Hát mi lehet akkor „odakán” a végtelen orosz hőmezőkön, ahol most helyyellők is és érteitök is harcoknak derék katonáink. Mennyire kell nekik a meleg „boldogság” amelyőt olyan régen elszakadtak a oly messze elkerülték. Kívánczkok utána. Keressék. Várják, hogy a nehéz harcokban, vagy nagy küzdelmek után pihenőkben, ilyen boldogságban legyen osztályrésztök.

Nem nagy dolog s nem is a legnépszerűbbelenebb ruházati cikk az érmelegítő — lithon. Talán csak idősebbek, betegesebbek, vagy kényeskedők hordják. Meg is lehet laoni nélkül, különösen fiatal emberek D: nem így „odakán”, ahol minden más most a nagy orosz hőmezőkön.

Az érmelegítő szó a maga öszetett-ségeben mondja meg nekünk, mi a célja és rendeltetése: melegíteni valamit, ami ki lehet, meglázhat, noha megreva van székése, mert éltet jelent. Élelet. Még pedig ott, ahol most a halál! östingaják ott minden éltre, minden emberre nagy szükség van. Ezért kell az érmelegítő.

Itt nálunk is készítték a különféle nő- és leánygyűléteket a Korányiszóné felhívására érmelegítőket derék katonáinknak. Az egyik egyesült költeményében, mely ment a Vöröskereszt központjába, egy pár megragada figyelmünket. Olyan volt ez is mint a többi: előírások mérés, megleltő szűnő. Míg késztől a szorgos nő kezében, készítője, mint annyian mások, sokszor gondolt arra, hogy kié lesz, miért készíti. S gondolatlalt is le írta és az általa készílt, nemzeli szialogokéval átköltött érmelegítőre tette. Drága, kedves éneket annak, aki majd biosztárok megkapja: „A jó leltén védje, őrizze s diadallal hozza vissza mindazokat, akik legdrágább kincseiket áldozták a szent ügyért: a boldog magyar lövésndérl!

Csak ennyi. Nem nagy szavak, nem hosszú éneket, de csupa melegség, szeretet, áldákvánás és reményesség is, ami az érmelegítőn kívül álmélegítő egy ismeretlen katona szívé, a sorok olvasásakor. Megértő a drága, kedves éneketől, hogy nem csupán érmelegítő kapott, hanem egy meleg szív, érzés, dobbanás és verése is ott van az érmelegítőben. Ennyit akarunk az „érmelegítőről” elmondani, mely a pár sorozászelet által egy lialni magyar katona szívé melegíti majd át!

Gondoskodjunk hadbavonultainkról

Ukrájában esik. Sávít a pusztai fagyos szél. Tengelyig erős sarat dageszt a hóvéd: de megy... felállózatlanul előre! Az éjszakai dermedés hidege fáradi testének álmát riasztja és ezer vezérelmet lehel red, mégis közl bátran és zokszó nélkül, mert ériünk tuzi. Adiz elleneséggel barcol, mert ez a kötelessége. Van-e valaki is köztünk, aki mindezt nem táplál irántuk hált szívében? Lehetnek-e huszárfiai, akik a kötelességteljesítés láttán nem éreznek maguk is kötelességet hőseink és hozzátartozóik iránt. Lehet-e helye a tuzsá éntének az áldozatok példázatainak? Hiszen a műfajlelmény kötelességteljesítés mindekit egyformán állít érköli feladatok elé!

Mindre a léha azt feléli: Csinalja az állam. Elég nekem a magam baja! — De igaz van-e, ki azt gondolja, hogy: Kit tudja meddig élhetem világotam? Addig hagyjanak békén a kötelességekkel! Nem téved-e? És tévedésével nem okoz-e felmérhetlen kárt közö nemzetének? Hiszen a nemzet alkotja az államot, a nemzet pedig a benne tömörült egyedekből alakult. Azoknak lelki és anyagi erőforrásaiból merül ki ereje az állam is. Feladatát is csak úgy oldhatja meg, amint arra fiai képessé teszik.

A magyar nemzet hadbavonult fiait — anyagi helyzetéhez mérten — gondoskodik

is. Amde elég-e ez egymagában? Elég-e a társadalmi segítő és lelkeket emelő céltudatos megatartása nélkül? Nemcsak adokozókra, jólétegyedő mulatozóakra gondolkod, hanem a küzdő honvédek lelki békéjét erősítő érköli szemlélet és áldozatos gyakorlat kialakítására is! Képezzük csak magunkat küzdő honvédek helyébe! Milyen lélekkel indulhat harcba a veszély óráiban az, akinek távollétében, otthon, kenyérszeresét véglegesen más foglalja? Milyen lélekkel budozhatja el a súlyos megpróbáltatásokat az, aki látja, hogy amíg ő kint kock, családja nélkülöz, vagy otthoni munkáltsái épeenséggel megelőzik előmenetelét? Hogyan jelentkeznének a jövőben is a legveszedelmesebb gyervelemekhez és csapathoz azok, akiket gyakori katonai igénybevételek miatt a munkaadók nem szívesen alkalmaznak? Nem igyekeznek-e menekülni a katonai szolgálati kötelezettség elől, aki annak csak kárát látja?

Megérthető lenne-e az állapot, amely az államos honvédekkel szételteséggel igazságszolgáltatást illet gyökerében támad meg és olyan viszonyokhoz vezetne, amely a kötelezettség teljesítését és mindig az élen járó honvédeknek jó szellemét ölné?!

Semmi estele sem!

A Krim-félsziget bolsevizálása

Időszerű megemlékezés a Krim-félsziget történelmének legszörnyűbb napjairól

A Krim a Szovjet-Újónak azon területi köztartozik, ahol a bolsevizista uralom ideje alatt a legborzalmasabb események játszódtak le. A Krim-félsziget bolsevizálására már a forradalom idején kísérletek lettek. A bolsevik igtynököknek azonban teljességgel nem volt a feladat, sehogyan sem tudták Krim lakosságával boldogulni és a radzások semmi említésre érdemes eredményre nem vezettek.

A bolsevik hadseregparancsnokság llyenformán 1918 januárjában úgy határozott, hogy a krími köztársaságot fegyveres erővel fogja elfoglalni. A köztársaság megszűlése rövidesen be is következett. A röviddel azelőtt még virágzó országból hamarosan kietlen pusztaság lett. A lakosságot könyörtelenül kiűzözték, a polgári vezetők pedig, köztük a kormányelődök is, minden kihallgatás és eljárás mellőzésevel agyonlőtték. A Korb és Nalijev tábornok vezette alatt álló szovjetlegény német ukrán csapatok meg ugyanez év áprilisában végelt velük ennek a rémuralomnak. A megszállt német csapatok védelme azonban csak 1918 novemberéig tartott. A bírodalom összeomlás után a német csapatoknak is ki kellett lépniük és Krim területére véres harcok színhelye lett. A fehér orosz hadaknak és Lenin bírodalom drámai harcában a Krim képmen Demkin és Wrangel seregeinek legfőbb támaszpontja. Itt voltak meg a lábakat a fehérre utójára, mielőtt volt hátrahajított volna. A fehér seregek összeroppanása után a szovjetlegények másodszor is elfoglalták a félszigetet. Hasznos vajdása után 1921-ben végre megszűnt az „Autonóm Krími Szovjetköztársaság”.

Ha a komintern krími tevékenységé-

séről beszélünk, elsősorban Kun Béla alias Koczka Á. o. nevét kell megemlíteni. Amikor Moszkva egy erőlyes terrorizást keresett, aki alkalmas lett volna arra, hogy a Krim-félszigeten „rendet” teremtsen, Kun Béla volt az, aki ennek a feladatnak az elvégzésére jelentkezett. 1921-ben a fehér csapatok kivonulása után a Cseke-banidatálai olyan rettelene vérfürdőt rendezett a Krim-ben, amelyhez fogható a világtörténelem kétségtelenül keveset ismer. Kun Béla nem csupán meggyűződsébbi gyilkolt, hanem boldósen azt, hogy lly módon a moszkvai bolsevizta nagyságok tetszését megnyerje.

Dr. Georg Lodihsenki egy orosz orvos, az orosz polgárháború áldozatainak megemlékezése alkalmán vöröskereszt közlönyében volt igazságotja, Kun Béla szörnyű gyilkosságairól a Vöröskereszt genfi központiához a következő jelentést küldte:

„N. N. asszony vöröskereszt főszo-lónő, minlán a Cseke legszörnyűbb kínzá-sal is elázenvedte és valóban isteni csodá-val határos körülmények között a Krimből elve elköthetett, Kun Béla vérengzéséről az alábbiakat hozta hivatalosan tudomásomra:

A foglyokat sötét pincébe zárták, és pedig olyan szorosan egymás mellé, hogy még le sem ülhettek. A férfiakat és nőket nem különbözték el egymástól. A bíról eljárás kizárólag annak megállapítására szorított, hogy a vádlott a régi orosz hadsereg tagja volt-e. Ezt a megállapítást azonban igen sok esetben nem végezheték teljességgel lelkimartatosan, mert gyakran előfordult, hogy aggyasztókat lőtek agyon. Az ítéletet a vádlott távollétében hozták meg. A halálraítélteknak, akiket rendszerint hajnalban kelő és három óra közöt végeztek ki, az előző nap folyamán magukat kellett közbé sürjüket megszűnik. Az elítélteket teljesen levetkőztették és 3—400 sa csoportokban leledték a kivégzés színhelyére. A kivégzés gépfegyverekkel történt. Ha sok volt az elítél, akkor részletekben lőtek őket halomra. Míg az első csoporttal végezték, a második, esetleg harmadik csoportnak végig kellett a kivégzést néznie. Később, amikor néhány százból kísérlet fordult elő, az elítélteket egymáshoz drótozva állították a gépfegyverek elé. A rokkantokat és betegeteket egyenesen a kórházból hozták teherautókon a kivégzés helyére. A foglyok életmérése nyers bűzből és sóból állott. Vizet all, vagy csak egészen keveset kaptak.

Bár gazdag lehetnek

—gazdag lehetnek— mondja végyakozva sok ember, ez a vágya már a közléteben talajdhat, ha egy három vagy másfélszázéllamosra legyen vásárol. A huzas már

december 4-én lesz.

Főnyeremény:
40 000 — AR. P.

További nyeremények:
P. 20 000 —, P. 10 000 —, két-szer P. 5 000 —, négyszer P. 2 000 —, hatszor P. 1 000 —, húszötölkénteszer P. 1 000 —, stb., stb., stb.

Fooldóiban 7.500, Szimferópolban 12.000, Szecsztópolban több mint 10.000, Kercban 6.000 és Julában több mint 5.000 embert végeztetett ki Kun Béla. A kivégzések között volt 17 vöröskereszt ápolónő és 3 orvos. Az alapítványi hátrah bejárta előtt 272 beletel és szemből állt halomra. Alik beletelgők lolyán járni nem tudak, azokat hordaygon vitték a kivégzésre. Megbízható becslések szerint Kun Béla krími áldozatainak száma meghaladja a 70.000-ot. Közöttük számlálom asszony, gyermek és aggyastyán is volt.

Ezeknek a borzalmasnak a részleteiről csak igen keveset tud ma a világ. A Szovjetnek minden oka megvolt arra, hogy ezekkel az embermentársításokról hallgasson. Valójában, hogy a bolsevizisták maguk is megpróbálták a gyilkosságokat ezt a gízást lőmögé. Kun Béla azonban mégis megkapta jutalmát, a város lobogó rendjével íntelték ki.

A Krim-félsziget szovjetizálásán azonban a Kun Béla féle vérvizvar után sem szűntek meg. Hogy egyebet ne is említsük: Kun Béla armlott-követő-évek-borzalmas éltim-séggel, amelyeknek áldozatát esett a félsziget lakosságának egy negyedrész. A kolhozszervezőknek bevezetése és a vele járó kíméletlen kiűzölésnek a régi virágzó településeket teljesen töbretelték.

Ezeket az embermentárségeket és ezt a gazdasági rombolást a sok történelmi vihart állít Krim a Szovjet minden erőfeszítése ellenére azóta sem tudja kibeverni.

(ANN)

Kaláris

- Szép nyári volt az anyám, híves, szőke lány is, fehér ruhák ént, Órosor kalárisa.
- Dolgoz lókadásban, Lele már a bajnai, Dalban találtam, Hangos maratakat.
- É amikor anyák lott, Ez má jöttünk sorba, Kicsit köztőlünk, Mind aréllőseletta.
- Óromt, dalit és a Kím, má csak ádól, Védlet az álomokt Csakolta magából.
- Megszédett végébe, Húszat má má ádól, De örökké táplál, Enyhet és áryat ád.
- Közel a temető, lőszeg má má ádól, Kín konytat az idő t fehérről.
- Ajánk ott maradt a Trate baba, teste, Amivel lágyan a Bócsónokt rengette.
- Boldog anyaság, Hogy má má ádól, Konyra egy hull, mást a Megoldott kaláris.

... Zempléni Podor József

CIPŐ

GAZDACSISZA

minden számban

RÓZSAVÖLGYINÉL

kijelölt cipőkereskedő

Ceöldömöki, gr. Tiszta István u. 1.

